

da - jú bo - ha - tých ze - ma - nů, nech so - bě hle - da - jú

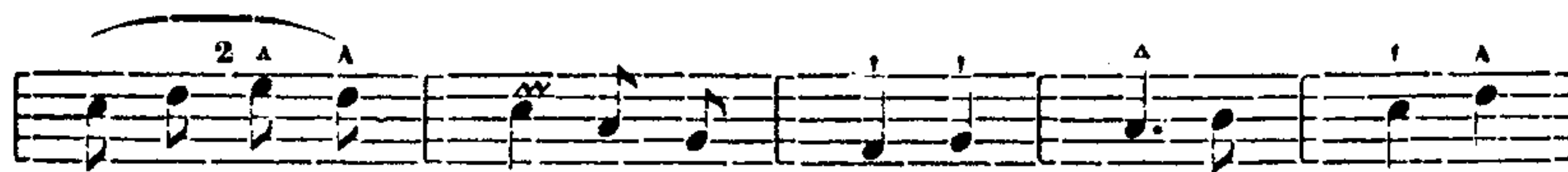
bo - ha - tých ze - ma - nů.

Hore nad Hovězí*) zemani bohatí,
Jeden bez nohavic, a druhý bez gatí.

Suš. 333, Koll. I. 157.

So - bo - těn - ky ne - dě - le mo - že pro mne ne - byt

a já nemám ga - lán - ky, nemám za kým cho - dit

a já nemám ga - lán - ky, nemám za kým cho - dit.

A mám já galánečku na Uherském poli,
Dyž si na ňu zpomenu, hlavěnka mne bolí.

Dyž si na ňu zpomenu ve dně nebo v noci,
Hned sa se mnú celý svět do kola zatočí.

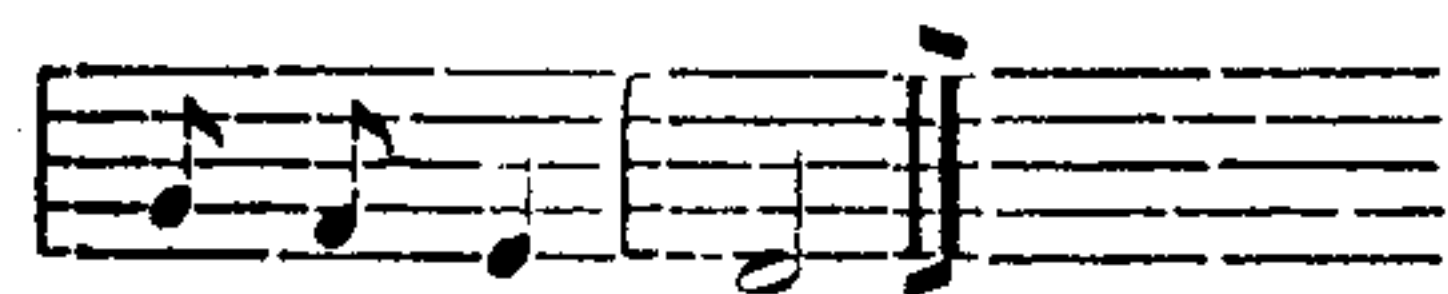
Slavia 83.

Slo - bo - děn - ka slo - bo - da, k čemu's ty mne při - věd - la,

fa - řeš - ní chlapci mne pod - vé - dli, mo - je čer - ve - né

líč - ka zble - dly.

*) Dědina u Vsetína.